

[Søren P. Larsen.]

cialministeriet, for de viser jo netop den forskellige Brug af Kommunehjælp, der har fundet Sted rundt om i de forskellige Kommuner. Det ærede Medlem vil henvise til, at det længere henne i Kolonnerne oplyses, at der i Korsør er anvendt et større Beløb til Fattighjælp end i Nyborg, men ser vi paa 1935—36, vender Billedet jo, thi i dette Aar har man i Korsør anvendt 3 Gange saa stort et Beløb som i 1934—35 til Kommunehjælp med Tab af Valgret. Det, som Tallene viser, er derfor, at der har været en forskellig Brug af de paagældende Bestemmelser i Forsorgsloven, og det er bl. a. for at fremkalde dette Billede, at man har indkaldt Materiale fra Kommunerne. Hele Spørgsmaalet om Lovens Administration kommer man ikke uden om; Tallene viser ogsaa, at man ikke gør det.

Hvis det ærede Medlem Hr. Bjerring mener, at man som Baggrund skulde have haft Tallene for de arbejdsløse i Kommunen, lader jeg denne Bebrejdelse passere forbi mig op til Ministeriet, som har offentliggjort Tallene; man maa rette Bebrejdelse mod Ministeriet og ikke mod den, som bruger det Materiale, Ministeriet har stillet til Raadighed for Medlemmerne. Hvis ærede Medlemmer vil gennemse Kolonnerne i Tabel III under Bilag 6, vil De se, at de Paastande, jeg har fremført, i høj Grad underbygges af dette Talmateriale. Det ærede Medlem Hr. Bjerring ved jo da ogsaa — for at komme Paastanden saa nær ind paa Livet som muligt —, hvad der er brugt til forskellige Byggeforetagender i Nyborg for at holde Udbetalingen af Kommunehjælp saa langt nede som muligt. Det er Ting, som ikke fremgaar af det Materiale, der hidtil er blevet forelagt.

Victor Larsen: Til mine Bemærkninger om Kommuneregnskabet og de Former, hvorunder det bliver aflagt, siger den højtærede Socialminister, at Ministeriet er sindet at søge Forenkling indført paa dette Omraade. Dette tiltaler mig meget, og jeg er glad for, at Spørgsmaalet er blevet berørt her, da det maaske kan føre med sig, at vi saa virkelig faar en Ændring. Navnlig med Hensyn til de sociale Udgifter, altsaa netop paa det Omraade, som ligger under den højtærede Socialministers Domæne, er det i høj Grad nødvendigt at faa Forenkling indført.

Angaaende mit Krav om, at de Cirkulærer, der udsendes af Ministeriet, i hvert Fald de vigtigere, tilstilles Tingets Medlemmer, bemærkede den højtærede Minister, at

disse Cirkulærer er blevet fremlagt i et Antal af 25 paa Rigsdagens Bureau. Det er fuldkommen rigtigt, men for det første er 25 nu et ringe Antal, og for det andet tror jeg, jeg har Tilslutning fra et meget stort Antal af Tingets Medlemmer, naar jeg siger, det vilde være rimeligt, at man omdelte alle vigtigere Cirkulærer paa Medlemmernes Pladser. Udgiftsmæssigt kan det ingen som helst Betydning have, og det vilde medføre, at man ikke skulde gaa og lede efter dem. Et Antal af 25 er for ringe; jeg er i hvert Fald flere Gange kommet for sent, naar jeg ønskede et Cirkulære.

Det er muligt, den højtærede Minister har Ret i, at flere af de Ting, jeg stillede Krav om, allerede er indført i Praksis, og den Mulighed lod jeg ogsaa staa aaben, at man rent administrativt gennem Cirkulærer havde rettet her og dér; men naar dette er Tilfældet, kan den højtærede Minister formentlig ikke have det mindste imod, at disse Ting efter en Udvalgsbehandling bliver indføjet i den nye Lov, saa at vi virkelig faar fastere Bestemmelser paa dette Omraade. Det vil i høj Grad lette Administrationen. Ministeren nævnte § 297 og det, der staaar der angaaende Hjælp, der maa ydes. Det er en af de Paragraffer, med hvis Administration Kommunalbestyrelsen netop har Besvær. Ministeren nævnte et Cirkulære af 27. Marts 1934; jeg kan til Gengæld sige, at der kom en ministeriel Skrivelse af 11. April 1934, hvorefter en Købstadkommune, oven i Købet med socialdemokratisk Fler-tal, ogsaa i det sociale Udvalg, fik underkendt en Afgørelse med Hensyn til, hvorledes man skulde stille sig over for arbejdsuillige Personer. Saaledes maatte man opfatte det. Der kom derved til at herske meget usikre Forhold inden for det paagældende Omraade. Man har beklaget sig derover. Men jeg gentager, at naar Ministeren mener, at man har rettet paa disse Ting, maa vi ogsaa kunne faa Rettelserne indført i Loven.

Til det ærede Medlem Hr. Villumsen skal jeg sige, at jeg ikke har sagt noget som helst om, at Kommunalbestyrelsens frie Skøn ikke kan anvendes i Fremtiden, eller at vi vilde modsætte os dette; slet ikke. Jeg sagde udtrykkeligt, at Ventiler var fremdeles nødvendige. Om Majoriteten to Trediedele er rigtig, som der staaar i den paagældende Paragraf, ved jeg ikke; derom kan der forhandles. Men det, jeg gør mig til Talsmand for, er, at man, hvor Talen er f. Eks. om en arbejdsløs, der søger Kommunehjælp, og som skal opgive, hvor meget han har haft i Arbejdsfortjeneste, maa have faste Bestemmelser, da man er